Jak wspierać dziecko przed pójściem do szkoły i w pierwszych miesiącach szkoły?

Tuż przed wakacjami chciałabym zwrócić się do rodziców dzieci, które we wrześniu zaczną naukę w szkole. Chcę podzielić się swoim doświadczeniem pracy w szkole i przekazać kilka wskazówek, które mogą przydać się w tym wyjątkowym dla Waszych pociech czasie. Niektórzy z Państwa mają już dzieci w szkole, dla niektórych jest to pierwszy, po własnej karierze szkolnej, ponowny kontakt ze szkoła.

Pamiętajcie, że podjęcie nauki w szkole to dla dziecka całkowita zmiana trybu życia. Całkowite zaburzenie dotychczasowej organizacji dnia może powodować brak poczucia bezpieczeństwa. Dla dzieci jest to duże przeżycie, nawet gdy się cieszą, mówią, że nie mogą się doczekać, to jednak jest to dla nich sytuacja stresująca, dlatego pod żadnym pozorem nie wolno straszyć szkołą. O polubieniu szkoły będzie decydować poczucie bezpieczeństwa dziecka, dlatego warto sobie odpowiedzieć na pytanie czy nie przerzucamy jakiś swoich obaw na dzieci.

Nie można również zapominać, że każde dziecko jest inne, posiada inny stopień wiedzy, inne umiejętności oraz inne cechy osobowości, charakter i temperament i nie można porównywać rodzeństwa ze sobą.

Jak wspierać dziecko w podjęciu roli ucznia, pomóc zaadaptować się do nowych warunków i podołaniu obowiązkom szkolnym?

Należy pamiętać, że to co decyduje o sukcesie dziecka to nie tyle świetna umiejętność czytania, liczenia czy znajomość faktów, ale poziom rozwoju emocjonalnego i zbiór umiejętności społecznych.

<u>Wskazówki (na czas wakacji i pierwsze miesiące w szkole):</u>

- Nie wyręczaj dziecka, rozwijaj samodzielność (ubieranie się, pilnowanie swoich rzeczy)- często przejście w szkole np. do sali komputerowej lub na salę gimnastyczną jest ograniczone czasem i potrzebna jest biegłość samoobsługowa dziecka;
- Rozwijać poczucie odpowiedzialności (włączaj dziecko do prac domowych i kończenia wyznaczonych zadań przed zabawą), ale nie narzucaj zbyt dużej odpowiedzialności od razu;
- Zachęcaj do pomagania innym;
- Ustal jasne reguły i trzymaj się ich (np. jak długo dziecko może oglądać telewizję, grać w gry);
- Powstrzymuj się od natychmiastowego nagradzania;

- Umożliwiaj ciągłe próbowanie;
- Nie krzycz na dziecko, jeśli czegoś nie umie, nie wyśmiewaj gdy się pomyli;
- Zapewnij stałe miejsce do odrabiania lekcji;
- Przeglądaj zeszyty i ćwiczenia;
- Pomagaj w nauce planowania;
- Wspieraj dziecko w podejmowaniu nowych wyzwań;
- Daj przestrzeń do porażki;
- Pomóż dziecku stawiać sobie cele - ich realizacja będzie wspierać poczucie pewności i niezależności dziecka;
- Wypowiadaj się pozytywnie na temat szkoły - dziecko nauczy się tam ciekawych rzeczy, pozna nowych kolegów;
- Spędzajcie wspólnie czas - spacery, rozmowy, czytanie;
- Zachęcaj do aktywności ruchowej, plastycznej i muzycznej;
- Graj w gry edukacyjne - rozwijanie sfery poznawczej (pamięć, koncentracja uwagi, spostrzegawczość, logiczne myślenie) poprzez zabawę;
- Chwal za konkretne rzeczy, które dziecko zrobiło dobrze;
- Rozmawiajcie o konsekwencjach różnych zachowań;
- Nie zabieraj zabawek;
- Nie strasz ocenami (w pierwszej klasie nauczyciel stosuje przeważnie ocenę opisową);
- Naucz prosić o pomoc;
- Wspólnie przygotujcie wyprawkę.

Wiele trudności objawia się w naturalnie w toku rozwoju. Gdy nauczyciele w szkole zwrócą uwagę na jakiś problem nie wpadajcie w panikę, ale też nie czekajcie, że dziecko z tego wyrośnie. Obserwując niepokojące sygnały trzeba mieć świadomość, że nad wszelkimi trudnościami można popracować - czasami wystarczy kilka tygodni, aby dziecko wyrównało braki. Dlatego warto przekazać nowemu wychowawcy informację o ewentualnych trudnościach dziecka na początku, pozwoli to na szybsze objęcie dziecka pomocą.

Korzystajcie ze wsparcia specjalistów (pedagoga, psychologa, logopedy). Tak jak w przedszkolu, nauczycielom i specjalistom w szkole bardzo zależy na współpracy z rodzicami. W obszarze bezpieczeństwa szkoły starają się dbać o rozdzielenie młodszych i starszych uczniów na przerwach, a nauczyciel w klasach 1-3 może dostosować przerwy do potrzeb swojej klasy. Czasami również angażuje się najstarszy rocznik do pomocy pierwszakom w adaptacji.